

Inledning: Judas Mackabaius (d 160 f Kr) lyckades återerövra templet 165 f Kr, och åter tända ljusstaken. Sedan dess firar judarna *Chanukka*. Det judiska upproret slogs ner och hoppet om Guds frälsning släcktes. Men inte hos Symeon. Hos honom levde drömmen vidare och nu gick han ledd av Anden till templet. Där möter han Maria och Josef med sitt barn. Han tar barnet i sin famn och brister ut: ”Mina ögon har skådat frälsningen.” Om detta talar aposteln Johannes i vår alternativa predikotext.

1. Ordet blev människa och bodde bland oss.

- a) Vår Gud är guden som avstår från sin makt för att kunna visa sin makt. Idag avslutar vi definitivt julen. Uppenbarelsen är given. Gud är hos människorna och Ljuset lyser.
- b) Människor söker svar på de existentiella frågorna. Mening och mål? Svaret på frågorna, lösningen av problemet och tillfredsställandet av människans djupaste behov är att Gud har blivit människa. Det var sant då och det är sant nu.
- c) Vi, liksom lärjungarna, kan också lära känna Gud och se något av hans härlighet av det enkla skälet att Gud vill visa sig för oss. Gud blir människa utan att upphöra att vara Gud. Gud visar sig för oss i Jesus.

2. Vi såg hans härlighet

- a) Jag tycker om ”såg”, jfr 1 Joh 1:1-4 (Juldagen, II årg). Det handlar inte om att ”förstå”, tänka ut eller om de rätta formuleringarna. Inte heller om att kompromissa sig fram till vad som anses mänskligt trovärdigt. Minns när Petrus sprang till och såg in i den tomma graven: ”Han såg och trodde”. Tron refererar till en objektiv verklighet, ett sakförhållande. Biskop Irenaeus skriver: ”Tron är en och densamma: den som kan tala mycket om den utökar den inte och den som talar litet förminskar den inte.”
- b) Vi lever i en självupptagen tid. Vi stirrar oss blinda, försätts i fångenskap och har svårt för att se ”hans härlighet”. Men lärjungarna såg och *trodde på Honom* som talat till dem.
- c) Martin Luther gör ett tankeexperiment när han försöker tänka sig in vad det skulle betyda om vi människor hade möjlighet att finna Gud av egen förmåga ... Sedan avslutar han; ”Men då nu Gud har tagit min frälsning och salighet ifrån min fria vilja och ställt den på sin egen fria vilja och sagt till mig att jag inte ska leva av egen kraft utan genom hans nåd och barmhärtighet så är jag trygg och viss att han är trofast och inte ska lura mig, att han dessutom är stark och mäktig nog så att ingen djävul eller vedervärdighet kan rycka mig bort från honom.” Martin Luther såg Guds härlighet. Han såg att;

3. Han var fylld av nåd och sanning

- a) Detta är för oss människor en osannolik kombination. Hur kan Gud älska oss och vara vred på oss samtidigt? Enklast är att se bort från hans rättvisepatos, vred och dom. Men det är vår synd som förstör relationen till Gud, som är grundproblemet. Den är problemet som fordrar sin lösning, en lösning som bara Gud kan förverkliga, Joh 3:16.
- b) Lagen kunde inte tvinga oss. Inte ens Gud hade kunnat tvinga oss, men hans kärlek förändrar allt. I sin kärlek sände han sin Son, Rom 8:3, att försona oss med sig. Bara Gud kan befria oss.
- c) Hur kan vi lära känna Gud Fadern? Den ende Sonen har förklarat honom för oss, säger texten. Martin Luther igen: ”Vill du uppfylla alla buden och bli fri från dina onda begärelser och din synd ... då skall du tro på Kristus, i vilken jag tillsäger dig all nåd, rättfärdighet, frid och frihet.”

Inledning: Ljuset hör till Värnamo kyrkas inventarier. De är Påskljus, dopljus, altarljus, processionsljus, ljusbärare men på senare har ljuset nått långt utanför, till kyrkogården gravljus, olycksplatser och minnesmärken. Ljuset har fått en stor plats i människors medvetande. Idag firar vi Kyndelsmässodagen och alla ljus fylls med innehåll.

1. Symeon väntade på Israels tröst

a) Det hade tänts ett hopp när Mackabeus gjort uppror mot romarna på 200-talet. Men det hade släckts. Romarna hade nu kopplat ett fast grepp om Israel och det fanns ingenting som talade för att det judiska folket skulle orka resa sig än en gång. Nu kunde bara Gud trösta.

b) Det är svårt för oss att förstå den starka längtan som folket bar. Det var ett i denna längtan. De var en kollektiv längtan. Symeon längtade innerligt och kanske något överraskande efter Gud.

Att unga människor lever i förväntan är naturligt. Men för gamla är det inte lika självklart. Livets besvikelser brukar dämpa den ungdomliga iveren. Man blir mer realistisk med åren, brukar man säga. Men denna så kallade realism är verkligen människornas olycka. Du kan aldrig ha för stora förväntningar. Du väntar ju på Gud, och Han är alltid mer och större. Verkligheten är oändligt mycket mer än alla dina drömmar. Därför är du allt annat än realistisk om du upphör att drömma och förvänta. Då förlorar du kontakten med verkligheten. Hanna och Symeon vara båda sanna realister. Livet hade inte kunnat utsläcka deras drömmar.

(Stinissen den 3 februari)

c) Längtan efter Ljus, efter ett verkligt liv, ja efter Gud är en av de största drivkrafterna hos en människa. Vi kan lära oss mycket av Symeon och Hanna. Vi bära en äkta längtan genom hela livet och under alla omständigheter.

2. Ledd av Anden gick Symeon till templet

a) Symeon var lyhörd. Han hade gått till templet så många gånger att det inte gick att räkna dem alla. Han kände väl till det. När Josef och Maria kommer till templet står Symeon där, som om han väntade. Plötsligt förstår han

b) Vi talar om livet som en resa. Det är en bra och biblisk bild. Livet kan liknas vid en vandring. Så länge vi lever och andas är vi på väg. Men vet vi vart vi är på väg? Det var ingen tillfällighet att Symeon var på plats. Han visste nämligen vart han var på väg.

c) Det är inte självklart att du förstår vart du är på väg. Vill du ha en hint så iaktta dina vägval.

Ska jag söka innerlighet? Andlighet? Vågar jag tro på syndernas förlåtelse ...

3. Ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna.

a) Människan lever i många stycken i dödsskuggans land. Somliga har fått vara med om det rent bokstavligt. Symeon var väl medveten om det när han kom till templet. Han längtade efter Guds tröst, efter Guds frälsning. Det **sanna** ljuset skulle nu komma till världen. Inne i templet stod *Menoran*, den sjuarmade ljusstaken som skulle lysa för folket när de vandrade Guds väg. Den försvann år 70 e Kr och återfinns inte i vår tids synagogor. Men den finns i Israels statsvapen, - som en längtan!

b) Det kan verka som en ödets ironi att den sjuarmade ljusstaken föll i hedningarnas händer, men profeten Jesaja hade sagt: Det folk som vandrar i mörkret ska se ett stort ljus ...

c) Idag lyser alla ljusen i Värnamo kyrka, fler än i något judiskt tempel. Men är det så säkert att Värnamoborna vet vad ljuset betyder? Joh 8:12